

sig Folkeparti, har saadanne Opgaver paa Skattespørgsmaalets Omraade. Og det Ændringsforslag, der her er stillet, gaar i Virkeligheden videre endnu. Det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) vilde dog først begynde ved 3 000 Kr. Indtægt med større Skat og saa op til 5 000 Kr.; men Forslaget her begynder allerede ved 1 400 Kr. og har større Skat, end vi foreslaar ved Ændringsforslagene og det, der indeholdes i Lovforslaget.

Der er allerede af Venstres Ordfører gjort opmærksom paa, hvorledes dette vil komme til at virke i Praksis. Jeg skal blot anføre et Eksempel, som jeg ogsaa nævnede ved første Behandling, en Skatteyder med 2 100 Kr. i Indtægt og ingen Børn. Men selv om der ingen Børn er i Hjemmet under 15 Aar, kan den paagældende Familie godt have eet eller flere Børn over 15 Aar i Lære, hvilket koster ikke saa lidt; slikt faar man ikke gratis. Familien kan derfor godt have en betydelig Udgift til Forsørgelse af sine Børn, uden at det kommer til Fradrag i Skatten, selv naar vi faar 200 Kr.s Fradrag pr. Barn. En saadan Skatteyder med en Indtægt af 2 100 Kr. vil efter de Konservatives Ændringsforslag i en Købstad, hvor Skatteprocenten er 10 — og det vil sikkert mange Købstæder i den kommende Tid komme op paa —, faa en Skat af 70 Kr. foruden Statsskatten. Det vil sige, at en saadan Skatteyder i Virkeligheden kommer op paa ca. 100 Kr. i Skat. De fleste vil sikkert erkende, at en Familie med 2 100 Kr. i Indtægt i Ojeblikket ikke har Evne til at betale Skat. Selv efter det af Eler-tallet stillede Forslag vil en saadan Familie efter min Mening rammes haardere, end den burde, idet den vil komme til at svare godt 40 Kr. i Skat. Men dette er dog betydelig lempeligere, end naar der fra konservativ Side foreslaas, at den skal betale 70 Kr. i kommunal Skat.

For øvrigt er det en mærkelig Forandring, der er sket, siden Højre har faaet Navneforandring og nu hedder det konservative Folkeparti. Det er ikke en Forandring til det bedre. Medens Partiet endnu hed Højre og bl. a. havde Repræsentanter i den kommunale Skattekommission, havde disse Repræsentanter mere Forstaaelse af dette Spørgsmaal, end det konservative Folkeparti nu synes at have. Og det var meget kendte Højremænd, der sad der. Jeg skal saaledes nævne nuværende Landstingsmand Godskesen, Etatsraad Pagh, Købmand Mikael Johansen,

Borgerrepræsentant Becker. De stillede sig netop paa samme Standpunkt som Forslaget her, at Fradragsprocenten skal forhøjes fra 65 til 80 og Tillægsprocenten til 35. Det ser derfor noget mærkeligt ud, at medens Højre i 1910 paa et Tidspunkt — da der ikke var nær saa store Vanskeligheder for den mindre bemidlede Del af Befolkningen som nu, idet nu en Familie med 2 100 Kr. er vanskeligere stillet end den Gang en Familie, der havde 1 000 Kr. — viste Forstaaelse af Forholdene, vil man nu fra konservativ Side ikke gaa saa vidt som Højre i den kommunale Skattelovskommission i 1910. Jeg synes, det er meget passende ved denne Lejlighed at gøre opmærksom paa denne Ændring i Opfattelsen. At den skulde gaa i folkelig Retning, maa jeg i alt Fald bestemt protestere imod.

Under det samme Forslag fra den kommunale Skattekommission finder man for øvrigt ogsaa et andet Navn, som jeg mener bør nævnes, nemlig Carl Jørgensen. Denne Mand har desværre ogsaa fundet Anledning til at skifte Opfattelse. Efter at være kommet ind i Tinget giver det ærede Medlem nu sin Tilslutning til det af det konservative Folkeparti fremsatte Forslag om, at man ikke skal give dette Tillæg til Fradrags- og Tillægsprocenterne. Han stiller sammen med de Konservative Krav om at opretholde den nuværende Ordning. Jeg tvivler ikke om, at der indenfor den konservative Lejr er stor Glæde over denne Omvendelse. Jeg kan derimod vanskelig tænke mig, at der indenfor Venstre kan være nogen større Tilfredshed med, at det ærede Medlem nu indtager et Standpunkt, der ganske er i Strid med det, han sluttede sig til, medens han sad i den kommunale Skattelovskommission.

Maa jeg, inden jeg slutter, gøre opmærksom paa, at der fra Kommunalbestyrelserne, navnlig i Købstæderne, har været rettet en Henvendelse til Ministeriet om, at kommunale Funktionærer maatte kunne autoriseres til at foretage Udpantningsforretninger for derved at fremme Udpantningen, der nu foretages af Politiet. Sagen er til Behandling i Ministeriet, og Ministeren har sagt mig, at han haabede, at den Forhandling, der foregaar mellem Justitsministeriet og Indenrigsministeriet, maatte føre til et gunstigt Resultat. Jeg nævner dette, fordi jeg ved, at man ude omkring i Kommunerne ser hen til et imødekommende Svar, idet en saadan Ordning i høj Grad vil bidrage til at